

Siecien groszy

WIADOMOSCI ZE SWIATA-NAJCIEKAWSZE PROCESY SENSACYJNA POWIEŚĆ

dziennik ilustrowany dla wszystkich o wszystkim

Kłeska burz i powodzi w Szwajcarii

Przerwanie komunikacji kolejowej. — Ołbrzymie szkody

Bazylen, 23-go czerwca.
W dalszym ciągu ze wszystkich stron Szwajcarii nadchodzi wiadomości o katastrofalnych burzach.

Na górach powyżej 700 metrów spadły śniegi, podczas gdy poniżej pada nieustanny deszcz. Na przeloty św. Gotarda leży 20 centymetrowa warstwa śniegu. Po południowej stronie Alp szaleła gwałtowna burza. Z wielu stron nadchodzi wiadomości o powodziach. W kantonie Turgau szosy są na dużej przestrzeni zalano wodą. Przewody elektryczne są uszkodzone, tak, że częściowo komunikacja kolejowa stanęła.

Szkody są b. wielkie. W okolicy Jungfrau temperatura spadła do 4 stopni poniżej zera.

Czterogodzinne trzęsienie ziemi

Florencia, 23-go czerwca.
Miejscowe aparaty sejsmograficzne rejestrowały gwałtowne trzęsienie ziemi z ogniskiem w odległości 9,300 km. Wstrząsy, różne w intensywności, trwały bez przerwy przez cztery godziny.

W niedziele, 18 bm. na szosie w Katowicach-Debie w czasie wyścigów motocyklowych o „Grand Prix” Polski uległ śmiertelnemu wypadkowi czechosłowacki motocyklista śp. Albert Spoerer. Ilustracja naszą przedstawia wnieście zwłok śp. Alberta Spoerera do kościoła w Debie, skąd po odprawieniu czekawej przez ks. prob. Głowczewskiego, kondukt żałobny udał się na Rynek w Katowicach, gdzie po umieszczeniu zwłok w karozie nie samochodowym, odwieziono je do granicy polsko-czechosłowackiej. Tam nastąpiło oddanie zwłok władzom czechosłowackim i rodzinie.

Ołbrzymie szkody wskutek gradobicia

Warszawa, 23-go czerwca.
Według raportów otrzymanych przed ministerstwem rolnictwa, grady w czerwcu wyrządziły poważne szkody w szeregach miejscowości. Straty rolników idą w setki tysięcy. W powiecie stopnickim woj. kieleckiego w wielu miejscach zasiewy zostały wybite w 75 procentach.

Ogólny strejk zecerów w Czechosłowacji

protestem przeciwko zamiarom obniżenia zasiłków dla bezrobotnych

Praga, 23-go czerwca.
Rząd praski zamierza na podstawie ustawy o pełnomocnictwach obniżyć zasiłek dla bezrobotnych prawie o połowę. Związek pomocników drukarskich i zecerów gazetowy¹ postanowił zaprotestować przeciwko tym zamiarom rządu.

W sobotę rano ma wybuchnąć na znak protestu na terenie całej Czechosłowacji ogólny strejk zecerów. Strejk ma trwać do niedzieli do północy. W sobotę po południu i w niedziele nie ukáže się w Czechosłowacji żaden dziennik.

Obniżka komornego

czy częściowe zniesienie ochrony lokatorów

Warszawa, 23-go czerwca.
Z kół zbiórkowych do rządu donoszą, że w ministerstwie Spraw Wewnętrznych ukazuje się badanie warunków i możliwości przeprowadzenia obniżki czynszów w domach, objętych ustawą o ochronie lokatorów. Prace te zakończono sformułowaniem wniosku, że obniżka ta jest gospodarczo możliwa i wskazana. Opinie te przesłano do ministerstwa Skarbu, które ma rozstrzygnąć zasadnicze pytanie: jak pogodzić obniżkę czynszów z nietykalnością podatków, gdyż skarbu nie może ponosić uszczerbeku „wskutek zmniejszenia rozrachunków między obywatelami”. Zdaje się, że rozwiązanie tego zagadnienia okaże się kwadratura koła i obniżka komornego służyć może prawdomodobnie tylko na naradach i opłakach.
Z drugiej strony jednak nie brak głosów optymistycznych, które zapewniają, że zmniejszenie czynszów będzie przeprowadzona w jesieni lub w zimie i że wyniesieby 10 do 20 proc. zależnie od wielkości mieszkania.
Przy tej sposobności jednak powołują się

na różne próby łowienia ryb w mroźnej wodzie. I tak mianowicie, właściciele domów mają jakkolwiek rekompensatę za zmniejszenie wpływów otrzymać wyjeżdżając z pod ochrony lokatorów mieszkań wleńszych, oraz uzyskać prawo do wolnego wyznaczania czynszu z mieszkań oporzonych przez lokatorów. W ten sposób podważona zostalaby główna zasada ochrony lokatorów. Odzwala się głosy, że jednak chodzi podobno o przeprowadzenie takiej obniżki komornego również i w tym celu, aby przy tej okazji mieć tytuł do obniżenia poborów urzędniczych.

Strejk kolejowy w Irlandji

Dublin, 23-go czerwca.
Irlandji zagroza nowy strejk kolejowy, który ma objąć tym razem pracowników transportowych na kolejach polu-

dnowych. Pociągi i okręty towarowe stoją w Dublinie niewyładowane. Powodem strejku jest zarządzenie dyrekcji w sprawie wprowadzenia utrapów bezpłatnych.

Rozstrzelanie 11 konunistów chińskich

Shanghai, 23-go czerwca.
Jak donoszą z Kantonu, rozstrzelano tam 11 konunistów, stojących pod zarzutem kradzieży broni.

Umorzenie głośniejszej sprawy Sobola

Warszawa, 23-go czerwca.
Sędzia śledczy umorzył głośniejszą przed paru miesiącami sprawę przeciwko żydowskiemu bankierowi Sobolowi, oskarżonemu o szpiegowanie.

Unieruchomienie fabryk w Żyrardowie

Warszawa, 23-go czerwca.
Z Żyrardowa donoszą, że tamtejsza fabryka wyrobów włókiennych będzie unieruchomiona od 1-go lipca na okres dwutygodniowy.

Gwałtowna burza nad Berlinem

Berlin, 23-go czerwca.
Przez cały dzień wczorajszy do późnej nocy szalała nad stolicą Niemiec gwałtowna burza, połączona z oberwaniem się chimney. Masy wody spływały ulicami, zalewając wiele piwnic. W Spandawie piorun wzniczył pożar w piwnicach kościoła garnizonowego.

W samym śródmieściu w przelocie pół godziny straż pożarna była alarmowana 200 razy.

Aresztowanie b. urzędników D.U.Z. w Łucku

Łuck, 23-go czerwca.
Na wniosek urzędu prokuratorskiego, sędzia śledczy do spraw szczególnej wagi przy Sądzie Okręgowym w Łucku zarządził aresztowanie b. urzędników Okręgowego Urzędu Ziemielskiego: naczelnika wydziału Jamilokowskiego, radcę prawnego Onichimowskiego i Choińskiego za nadużycia na szkodę Skarbu Państwa, popelnione przez wymienionych w czasie ich urzędowania.

Wielka manifestacja narodowa w Gdyni

czyli „lojalność” nowego Senatu gdańskiego

Z Gdańska donoszą: W piątkowym posiedzeniu senatu gdańskiego zabrał głos prezydent senatu Rausingh, który wygłosił zapowiadającą deklarację programową nowego senatu hitlerowskiego. Rausingh wypowiedział twierdzenie, że wybory uwarunkowy przedsięwzięciem niemiecki charakter Wolnego Miasta. Niemcy nie uznają senatu Wolnego Miasta do Polski, przysięgając się zasadniczo do polityki lojalności w stosunku do traktatu oraz do polityki lojalności w stosunku do państwa. Rausingh zaznaczył również swą gotowość do uznawania obcych kultur narodowych.

czolowych zobowiązań senatu gdańskiego

bezwzględnie w stosunku do państwa. W dziedzinie gospodarczej Rausingh ma zamiar zastosować zasady autonomii, tworząc przedsiębiorstwa zawodowe, pozostawiając realizację ich przymusowej służby pracy, która ma na celu zmniejszenie bezrobocia. Ponadto senat na zamierza przeprowadzić gruntowną rewolucję administracji. Celem zwanym korporacjami będzie utworzony specjalny urząd śledczy. Dla załatwienia wszystkich tych spraw przekazał senat Volkstaatsratowi o pełnomocnictwach, Zwracając się w kierunku lewicy socjalistycznej Rausingh

podniesionym głosem, że senat jest zdecydowo

wolnym zwalczać wszelkie próby terroru.

Senat gdański otrzymał pełnomocnictwa

Z Gdańska donoszą: Sejm gdański przyjął w piątek we wszystkich 3 czytaniach uchwałę o ochronie narodowej i pełnomocnictwach dla nowego Senatu gdańskiego. Listawę przyletło większość głosów hitlerowskich i Centrum, przeciwko głosom Polaków i socjalistów.

Rozwijał dalej swe poglądy na temat stosunków polsko-gdańskich Rausingh wyraził gotowość ze strony senatu do uczynienia prób zlikwidowania wszystkich niezłaźniwych kwestyj spornych w drodze rokowań bezstronnych i do nadania stosunkom takiego charakteru, jaki powinien być. W ten sposób Rausingh zgłosił szereg żądań pod adresem Polski. Żądania te dotyczą samodzielności państwa, gospodarczej i kulturalnej Wolnego Miasta. Gotowość Gdańska do załatwienia istniejących kwestyj spornych nie może iść poza granice zniesienia praw Gdańska. Rausingh domaga się od Polski uznania, że ludność gdańska ma prawo, czuć się członkami narodu niemieckiego. Dalej Rausingh dał wyraz nadziejom, że dotychczasowa polityka stosunku do Niemców nie została utrzymana, zaznaczył jednak, że oczekuje od nich zrozumienia dla konieczności polityki lojalności w stosunku do Gdańska.

Wystawa włoskich psów rasowych w stolicy Japonii, Tokio.

Wystawa włoskich psów rasowych w stolicy Japonii, Tokio. Wystawę zorganizował właściciel Kuninonia (X). Po promowaniu wystawcy, zaliczający się do pierwszorzędnych rodzin arystokracji japońskiej, urządzili z swymi zworonowanymi pupilami pochod po głównych ulicach Tokio.

— Ministerstwo komunikacji przyznało około pięć 75 procent dla udających się do Gdyni na Światło Morza wycieczek chłopskich.

— Niemieckie ministerstwo spraw zagranicznych w związku z ratyfikacją polsko-niemieckiej umowy w sprawie tranzytu przez Pomorze zamierza wykonać jeszcze całego szeregu umów podpisanych w ciągu ostatniego trzylecia. M. in. był ratyfikowana umowa o kontroli ruchu granicznego.

— Jak donoszą z Monachium w związku z rewizjami przeprowadzonymi u członków bawarskiej partii ludowej przeprowadzono również rewizje w mieszkaniu b. premiera bawarskiego Heida.

— W węgierskich kołach politycznych coraz głośniej mówi się o zachwianiu stanowiska premiera Gömbösa w związku z jego wizytą w Berlinie. Jak następuje Główna wywiadnia się Bethlana.

— Deklaracja amerykańska podkreślająca niezawzięte stanowisko Stanów Zjednoczonych w sprawie stabilizacji waluty, wyrażona na konferencji jeszcze o kilka stopni. W kołach francuskich mówi się, iż Ameryka zażąda smiertelnych konsekwencji. W niektórych państwach jak w Szwajcarii, Holandii i Belgii, będąc się obawy, iż zostaną zmuszone do porzucenia paritetu złota, gdyż funt posiada w ślad za dolarem.

Po krwawych zajątkach w Malopolsce Zachodniej

Z Krakowa donoszą: W związku z zajątkami na terenie powiatów środkowo-malopolskich t. j. mieleskiego, ropczyckiego i zaleskiego wyjechał na teren województwa zachodniego bezpieczeństwa krakowskiego urzędnik wojewódzkiego Malaszczki, by wspólnie z wojewódzkim komendantem policji kierować akcją orszadów bezpieczeństwa. Powrót p. Malaszczki do Krakowa spodziewany jest w ciągu przyszłego tygodnia.

Walka z rozykiem polskim w Westfalii

Władze niemieckie rozpoczęły bezwzględna walkę z używaniem przez górników polskich zatrudnionych w kopalniach westfalskich, lech obojętnej lewicy, bezpieczeństwa polską górników spotykała najostrzejsze represje.

W ostatnim na kopalni „Prosper” w Doltrop wywołano zostało ogłoszenie, zapowiadające, że górnicy polscy za używanie lewicy polskiego mogą być aresztowani.

M. w ogłoszeniu ten czyniło m. in.: „My nie możemy brać pod opiekę takich elementów, które nie uważają lewicy niemieckiego za obywateli niemieckich, ale wyłącznie wyraz, że interes ich nie pokrywały się z interesami Niemców.”

Niemcy grożą zbrojeniami na wypadek odroczenia konferencji Rozbrojenowej

Dziennik „L'Oeuvre” donosi z Londynu, iż przedstawiciele mocarstw wywierają presję na Hendersona, aby konferencja rozbrojenowa zamiat w lipcu rozpoczęła swe prace dopiero na jesieni. Wśród uczestników obrad londyńskich, którzy brali udział w pracach konferencji rozbrojenowej, panuje obawa, że w wypadku przyspieszenia konferencji genewskiej grozi jej rozbiście.

Min. Neurath zagroził, iż w wypadku nieporozumienia konferencji genewskiej w ustalonym terminie, t. j. w lipcu, Niemcy uznają się za zwolnione od jakiegokolwiek zobowiązań i znową się ubrać według własnego niezależnego programu.

Przeplanywane własnie koło miniatury we wysepki, gdy jacht uderzył z całej siły o jakiś twardej przedmiot, zapewne pień drzewa, ukryty pod powierzchnią wody. I w ciągu kilku sekund zatonał. Przebitym miał wrażenie, że cały jacht od tego uderzenia rozlatuje się w kawałki. Był to już statek stary i widocznie zmurszały pod warstwą nowej farby.

Ocałeli jedynie państwo Delac, znajdujący się na górnym pomoście. Dopłynęli do miniatury wysepki. Reszta jachtu zatonęła.

Uratowani mieli przy sobie jedynie mały szczyrak do ostrzenia otoków. Szczęśliwie wysypka, licząca zaledwie kilkanaście metrów kwadratowych powierzchni, zamieszkała była jedynie przez płac. o. leżące się w siołku. Zaczęły się dni straszliwych katuszy.

Przed wielką manifestacją narodową w Gdyni gorączkowe przygotowania w porcie gdynińskim

Z Gdyni pisać nam: Gdynia czyni obecnie gorączkowe przygotowania do „Światła Morza”. Największym działem jest przedzielanie przynajmniej ulicy 10 Lutego w stronę morza i w tym celu z mostem pasażerskim. W tym celu zburzony został stary „Dom Kuracjczyń”, wzniesiony w Gdyni jeszcze przed wojną, i wycięta

kaszanowa aleja na Skwerze Kościuski. Przejrzędnych spodziewa się około 100.000. Narazie ustatkowanych jest 28 placówek specjalnych, z których pierwszy, z Bielska, przybędzie do Gdyni w dniu 28. 6. o godz. 3.18 rano. Kwatery przygotowano dotychczas w Gdyni i okolicy na 30.000 osób.

Przeniesienie konferencji kolejowej z Gdańska do Torunia i Bydgoszczy

Dyrekcja okręgowa Polskich Kolei Państwowych w Gdańsku wydała okólnik, według którego przenosi się częściowo do Bydgoszczy i Torunia. Do Bydgoszczy przeniesienie będzie wydziały: handlowy i taryfowy, prawny, zaciąg i sanitarny. Reszta zaś w manifestacji przeniesiona będzie do Torunia.

Przeniesienie do Bydgoszczy ma nastąpić w sierpniu, a do Torunia we wrześniu t. b.

Wielka manifestacja przelewu austriackim hitlerowcom

Z Wiednia donoszą: W Krems nad Dunajem, gdzie miał miejsce kilka dni temu znaczny manifest hitlerowski na oddział polski pomocniczy, który przyszedł do wiatru, z manifestacji przeciwko hitlerowcom, połączonej z licznymi starciami. Tłum zatakował lokal partii narodowo-socjalistycznej, mieszcząc się w gospodarze. „Pod trzęsłą Rzeszą”, Władze hitlerowskie pobito. Zarządca nie mogła opomóc sytuacji i porządek zaprowadził dopiero kompania alarmowa miejscowego garnizonu.

Niesamowicie „miesiace miodowe” wśród bagien dorzecza Amazonki

Dzienniki południowo-amerykańskie podają szczegóły niesamowitej wprost przygody, jaka wydarzyła się wśród bagien dorzecza środkowego Amazonki. Bohaterem przygody był młody kucpiec, którego wraz ze swą nowoślubioną małżonką, W podróż posłubną państwo Delac wybrali się nie do Europy lub Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, jak to jest miodem wśród bogaczy południowo-amerykańskich, ale właśnie w głąb kraju, w dorzeczu największej rzeki świata, Amazonki. Odjazd z portu Curupy u ujścia Amazonki, gdzie Delac posiada wielkie składy towarowe, nastąpił przed blisko pół rokiem. Przynajmniej jacht kupca został wyposażony do dalekiej podróży. Początek miesiąca zajęły strzelby młodej pary, gdyż obie są zagalonymi myśliwymi i wolne chwile od słodkich saim na sam zamierzają spędzić na polowaniu.

Mimo to od wyjazdu kilka miesięcy. Początkowo nadchodzą listy do rodziny w Curupie, wysyłane przez nowożeńców

z wszystkich portów rzecznych. Następnie listy przestały przychodzić i wogóle brakło jakiegokolwiek wiadomości. Niewzajemnie wydarzył się jakiś wypadek. Rodzina wysłała ekspedycję ratunkową, ogłoszono nagrodę za dostarczenie wiadomości o zaginionych, lecz wszystko to nie pomogło.

Dopiero przed kilkunastu dniami odnaleziono wreszcie nowożeńców, uwiecznionych na małej wyspce wśród rozległych bagnetych Amazonki, jednego z wielkich dopływów środkowej Amazonki.

Jak się okazuje z opowiadania pana Delac, początkowo podróż przedstawiła się sielankową. Polowanie dopisywało, choć głównie strzelano ptactwo. Młoda pani Delac podala projekty, by skierować się na slynne z obfitości ptactwa, obrzytnie i mało uczeszczone rozlewiska bagienne u ujścia Uatany do Amazonki. Kapitan bezwzględnie skierował tam jacht i na siebie po śmierć dla nowożeńców po i.e.t. i długie tygodnie katuszy.

Ważę, przed którym trzeba było stać mieć się na baczność i chmary komarów zatrwały życie. Przez pierwsze dni uwięzieni na wyspce cierpieli głód. Potem nauczyli się łapać rybki na haczyki, porobiło się żabki, przygotowywano jeżaka z związanych sznurówek, oraz wyszukiwali jaja ptasie, a nawet spożywać na surowo węże, zabiane przy pomocy trzciny.

Po kilkunastu dniach opady wody. Wokolo ukazały się bezdennie bagna. Z jachtu ani śladu, został widocznie porobiło się żabki, przygotowywano jeżaka od północy pojawiały się łódz i 2 angielskim myśliwym, którzy niezmiernie zdziwili się, znalazłszy robotników. W stanie pożałowania godnym, wyciecznych, pokłótych przez komary i chorych na febrę przewieziono na okręt, kursujący po Amazonce.

Skończyła się straszliwa przygoda miodowych miesięcy.

WIELKI PIRANIMICZ WODZ ROZBOJNIKOW SLASKICH

STRĘSZENIE POCAZKI POWIEŚCI.
Jan Tadeusz Hłasko z Bielska pozwałowiu małku i nazwiłku prz, oszła Lubara aletu w góry z postanowieniem, że będzie tepli zych, kromi pokrzyżdonych. Kilmczok dobrat sobie towarzyszy i utworzył z nimi bandę rozbójniczą, która swąją siedzibę miała w pobliżu malowniczej doliny Bystrej. Po pewnym czasie stary książe Sułkowski ożenił się z Hortensją Dubelę, wychowawczynią swej córki Klementyny, ułocanej Kilmczoka, która żółw znalazł do wyjęcia zamają za Lubara. W noc weselną ksiaz Sułkowskiego, Lubar został ciężko zraniony sztyltem. O czym ten posiadacz niewiemi Klementynie i zamknięto la w wieżni w Bielsku. Stary książe zastanawia się nad faktem tego uświowego zaboistwa.

— To prawda — Kochającym bjem nigdy książe nie był. Nawet teraz je jeszcze w sercu jego nie zdrągalo tkliwsze jakie uczucie.

Tylko dumka stawała w nim dęba na myśl o hanbie, jaka spaść miała na własne jego dziecko. Próbował otrząsnąć się z ponurych myśli, jakie cisnęły mu się do głowy. Przecież mimo wszystko był szczęśliwym człowiekiem! Obok niego spoczywała piękna i dumna kobieta.

A jednak — jednak! Czy nie spotykała go kara za dawne winy? Książę Sułkowski zląkł się.

Dotąd ciska panowała w Komnacie niezamocna. Teraz jednak zdawało mu się, że słyszy imię — Esterka!

Bez wątpienia było to tylko złudzenie. Któżby miał wspominać imię, które wznawiało dawną i jak mu się zdawało zapomnianą winę? A jednak zimny pot wystąpił mu na czoło, bo znouwu po raz drugi usłyszał to imię.

W komnacie było pełno szmerów i szelestów ze wszystkich kątów dołatywały szepoty, westchnienia i głuche łkanie, a w mieszanym tych głosach górowało zawsze to jedno imię, które kreł ścinalo mu w zylach, imię Esterka!

A teraz co to było? Przecież to nie światło księżycy, bo zasłony zasunięte. Dotąd w komnacie panowała ciemność niezgieblona. Naraz rozsiało się mde i blade światło. Szary mrok nasycał się jasnością, tak, że książe rozpoznawał wszystkie przedmioty znajdujące się w komnacie.

Chciał podnieść się, obudzić Hortensję i wołać o pomoc. Lecz nie mógł się ruszyć. Gardło miał zacisnięte, a członki porażone. A potem struchlał zgrozą przejęty. Drzwi otworzyły się — wolno — cicho — jakby ręką upióra. I zdawało się, że duch stanął na progu, postać wysoka, owinięta w szeroki całun śmiertelny. Widmo było tam straszniejsze, że miało straszeli zaciśnięty na szyi. Lico było padłe, pełne cieniów w zagłębieniach. Oczy bliszące dziko miały czarne obwódki. Trupia bładłość pokrywała twarz, a po jej rysach poznał książe Sułkowski że zgrozą — Esterka!

Książę dzwonił zębami, jak w febrze. Włosy przylepiły mu się do wilgotnego ciała. Pelen zgrozy wyulpił oczy na zjawisko, które stanawczyli kilka chwil na progu, płynęło w szarym mroku i zbliżało się do łóżka.

Wszystzy zimne, wilgotne, grobowe szły przed zjawiskiem tem ostrzeżenie, coraz bliżej łóżka było widmo. Rąje mająków przebiegaly księciu przez mózgowie. Niczego więcej książe sobie nie życzył, byle tylko obudziła się Hortensja i głosem swoim ostraszysła marę. Nic jednak nie ruszało się, a widmo szło bliżej, coraz bliżej. Wreszcie stanęło przy łóżku.

— Kaźmierzu, Guchym, grobowym głosem rozbrzmiewało imię księcia w ustach upióra. W tej chwili gdy książe usłyszał swoje imię, wróciła mu mowa.

— Esterka! — wyszeptał drżącym ustami.

Tak jest, Esterka — odpowiadało widmo z gorczyca. — Esterka, która zamordowałaś Esterka, która z twojej winy była przeklęta i do grobu spokojou znaleźć nie może! Czynn twój woła o pomstę do nieba, a ty zbrodniarzu, zamiast pokutować, zanurzasz się w zmysłowych rozkoszach! Niegodziwce, jak długo chcesz drwić sobie ze sprawidliwości? Oto musiałam powstać z grobu i zimna ręką oderwać cię od kobiety, za którą szalejesz. Chodź za mną do otchłani!

— Esterko — szemrał książe drżącymi ustami — miej litość nademną! Będę suszył i składał ofiare na pokutę za mord, jaki na tobie popełniłem. Za-

to! Kobieta, której dałeś swoje nazwisko, spiewierza je w błocie! Ona zdepcze twóją godność nogami, a gdy skarzy się będziesz, wysmieje się z ciebie! Oto jest ślubny podarek, który ci przynoszę, ja, Esterka, która kiedyś zamordowałaś!

Książę Sułkowski chciał się cofnąć, bo wystraszonymi oczyma zobaczył, że widmo wyschnięte ręce wzniosło do grobu i chciało mu się położyć na głowę. Zdaowało mu się jednak, że jakaś moc nadziemska przykuwa go do miejsca. Nie mógł poruszyć ani jednym członkiem, gdy widmo zimne, jak lód ręce kładło mu na głowę. Równocześnie pochylało się twarzą, zamknięte oczy przybliżało do oczu jego, jak gdyby bezczemnie szczykami chciało go dotknąć i pocałować. Książę rzucił się na łóżku i krzyknął przeraźliwie. W tej chwili widmo zniknęło. Tylko mrok strasz widział w komnacie. Ale te cienie nie były duchami. To księżyc,

Wreszcie stanęła przy łóżku... zjełgając po niebie, rzucił snop światła przez szparę firanek. A w tem mdłym świetle poznał książe Hortensję, opartą o poduszki i pochyloną nad jego głowę. Już cały kwadrans czuwała w ten sposób.

Przyłożywszy ucho do ust śpiącego księcia, z dzikim wyrazem twarzy czyhała na każde, najmniejsze słówko, które szeptał mąż ciężkim snem zmżony.

— Kaźmierzu, bo tobie? Książę był jeszcze na pół snem odzrony.

— Esterka... Hortensja!... Co... co? Gdzie się podział?

— Kto to, o kim ty mówisz? Książę schwylił się za czoło.

— Zdaowało mi się właśnie, jak gdybym... Ale nie, nie to było tylko marzenie. Hortensjo, proszę cię, zapal światła!

Zapłonęła zapalka. W tej chwili świeca na stoliku Hortensji rozsiła w komnacie mde światło. Teraz dopiero spostrzegła Hortensja, że książe miał włosy przylepione do czoła i, że błędne jego oczy pełne zgrozy latały po komnacie, jak gdyby szukały widma, które go straszycylo. Wreszcie książe odetchnął.

— Bogu dzięki, że to tylko snem było!

Hortensja nie spuszczała księcia z oka.

— Twarz księcia stała się białą jak powłoczenia poduszki na której spoczywał. Wyupionemi oczyma wpatrywał się w Hortensję.

— Co co?... Esterka? Czy wymówiłem to imię?

— Nie teraz... jutro... na drugi räk.

Lecz Hortensja nie ustępowała. Przeczowała jakąś tajemnicę i postanowiła dowiedzieć się o niej. Któż bowiem mógł wiedzieć, czy jej ta tajemnica nie mogłaby być jeszcze w przyszłości potrzebna.

Ta Esterka musiała w twojem życiu odgrywać bardzo dziwną rolę! — mówiła dalej Hortensja. — Co jej uczyniłeś, że po tak długich latach jeszcze nie daje ci w me śnie spokoju? Dlaczego prosisz ją o litość? Przez sen wymówiłeś także moje imię. Wspomniałeś także o mekach piekarskich.

Hortensja każde słowo wyklamowała z naciskiem — które cie kiedyś czekała za mord, jak popełniłeś.

Książę milczał. Głowa opadła mu na pierś, falując gwałtownie. Hortensja przytuliła się do księcia jeszcze bardziej.

— Kaźmierzu — szeptała — czy ty od dziś nie jesteś moim mężem, a ja twoją żoną? Widzisz, twój żona prosi cię, abyś miał do niej zaufanie i duszę jej otworzył. Kaźmierzu, tak ciężkie snie mają tylko ludzie, których sumienie obarczone jest straszną winą!

Ułizyś sobie, jeżeli mi serce swoje otworzysz. Nie potrzebujesz mi wcale powiadać, że tak już wiem, że popełniłeś zbrodnię i zamordowałaś Esterkę. Książę wyznaj mi lepiej wszystko, jeżeli nie chcesz, abym się ciebie bała!

Książę wciąż jeszcze ciężko oddychał. Widać po nim było, jak ciężko pasował z sobą.

Z jednej strony chętnie pozbyłby się tajemnicy, która i tak już prawie się wydała, z drugiej zaś walczył z niedowierzaniem i z obawą, że Hortensja mogłaby go wydać. Wreszcie uległ.

A niech się Hortensja dowiedze wszystkiego! — pomyślał książe. Ten straszny sen bardzo mnie rozdrażnił. Hortensja, ubóstwiana Hortensja przecie mnie nie zdradzi! Ta tajemnica stała się dla mnie nieznośnym ciężarem.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Ciężkie wino, późna wieczerza, jednym słowem, miałem sen przkryk. Zagaża żółw świeć! Zdaje mi się, że świt niedaleko!

— Ale Hortensja nie zastosowała się do jego życzenia. Przytuliła się do niego i zarzuciła mu ramiona na szyję.

— Biedny ty, mój Kaźmierzu! — mówiła. — Rzeczywiście musiałeś mieć sen bardzo przkryk. Wzdychałeś i krzyczałeś tak głośno, że się obudziłam. Opowiedz mi swój sen.

Książę drgnął lekko i niedowierzająco spojrzal na żonę.

— Śniły mi się same głupstwa, — mówił z wymuszonym uśmiechem. — Sen-mara! Zdaowało mi się, że stoł przedemną jakieś widmo.

Hortensja spojrziała na księcia badawczym wzrokiem.

— Może widmo z przeszłości? — Esterka?

Twarz księcia stała się białą jak powłoczenia poduszki na której spoczywał. Wyupionemi oczyma wpatrywał się w Hortensję.

— Co co?... Esterka? Czy wymówiłem to imię?

— Nie teraz... jutro... na drugi räk.

Lecz Hortensja nie ustępowała. Przeczowała jakąś tajemnicę i postanowiła dowiedzieć się o niej. Któż bowiem mógł wiedzieć, czy jej ta tajemnica nie mogłaby być jeszcze w przyszłości potrzebna.

Ta Esterka musiała w twojem życiu odgrywać bardzo dziwną rolę! — mówiła dalej Hortensja. — Co jej uczyniłeś, że po tak długich latach jeszcze nie daje ci w me śnie spokoju? Dlaczego prosisz ją o litość? Przez sen wymówiłeś także moje imię. Wspomniałeś także o mekach piekarskich.

Hortensja każde słowo wyklamowała z naciskiem — które cie kiedyś czekała za mord, jak popełniłeś.

Książę milczał. Głowa opadła mu na pierś, falując gwałtownie. Hortensja przytuliła się do księcia jeszcze bardziej.

— Kaźmierzu — szeptała — czy ty od dziś nie jesteś moim mężem, a ja twoją żoną? Widzisz, twój żona prosi cię, abyś miał do niej zaufanie i duszę jej otworzył. Kaźmierzu, tak ciężkie snie mają tylko ludzie, których sumienie obarczone jest straszną winą!

Ułizyś sobie, jeżeli mi serce swoje otworzysz. Nie potrzebujesz mi wcale powiadać, że tak już wiem, że popełniłeś zbrodnię i zamordowałaś Esterkę. Książę wyznaj mi lepiej wszystko, jeżeli nie chcesz, abym się ciebie bała!

Książę wciąż jeszcze ciężko oddychał. Widać po nim było, jak ciężko pasował z sobą.

Z jednej strony chętnie pozbyłby się tajemnicy, która i tak już prawie się wydała, z drugiej zaś walczył z niedowierzaniem i z obawą, że Hortensja mogłaby go wydać. Wreszcie uległ.

A niech się Hortensja dowiedze wszystkiego! — pomyślał książe. Ten straszny sen bardzo mnie rozdrażnił. Hortensja, ubóstwiana Hortensja przecie mnie nie zdradzi! Ta tajemnica stała się dla mnie nieznośnym ciężarem.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Międzynarodowa Federacja Lekkoatletyczna żąda wyjaśnień w sprawie Kusocińskiego

Jak się dowiadujemy, Międzynarodowa Federacja Lekkoatletyczna (I. A. A. E.) zwróciła się do Polskiego Związku Lekkoatletycznego o próbki o dostarczenie szczegółów w sprawie projektowanego wyjazdu Kusocińskiego do Finlandii.

Zadanie Federacji spowodowane było znanymi atakami prasy fińskiej i skandynawskiej na Kusocińskiego, w których zarzucono naszemu zawodnikowi domaganie się odszkodowania pieniężnego za starty zaręczane.

Zarząd Polskiego Związku Lekkoatletycznego udzielił natychmiast wstępnego wyjaśnienia, stwierdzając złośliwość tych ataków prasowych oraz podnosząc, że korespondencja w sprawie startu w Finlandii, jakoteż w sprawie startu we wszystkich innych państwach prowadzona była jedynie za pośrednictwem Związków fińskiego i polskiego, a nadto start ten miał się odbywać w warunkach rewanżowych, t. j. raz w Finlandji i raz w Pol-

sce, i to według przepisów międzynarodowych.

Na zakończenie zarząd PZLA, doniósł, że

Mecz bokerski Czechosłowacja — Polska ◀ odbędzie się 8 października br.

Zarząd Polskiej Zw. Boks, w Poznaniu zdecydował się na przedłożenie międzynarodowemu spotkaniu z Czechosłowacją na dzień 8 października w Poznaniu.

Decyzja P. Z. B. jest zupełnie uzasadniona, gdyż wobec ciepłych dni w sal reprezentacyjnej Targów Poznańskich i w obecności kilku tysięcy osób panuje taki upał, że

projektowane na lipiec starły Kusocińskiego zostały odwołane wskutek kontaktu kolana i konieczności przerwania treningu.

mogły on wpłynąć ujemnie na wynik podobnych spotkań. Ponieważ zawodnicy nasi nie są przyzwyczajeni walczyć w takich warunkach, co przelał nadobitnie wykazał mecz z Włochami w Poznaniu P. Z. B. zdecydował się na przedłożenie zawodów, których rozegranie projektowane było pierwotnie na wolnym powietrzu w Gdyni.

— Rano wyłowili jeden bucik i teraz siedzą już cały dzień tutaj, a drugi jakós nie chwyta na przęta...

SKUTKI WIOSNENNEJ NODY.
— Czy tutaj mieszka pan, która zamówiła w naszej firmie te bucki? — pyta subiekct twierdząco mi drożę mecz, ugnając się pod ciężarem kłokozawojuca rączek.
— Miał panie — wrzeszczył ma — co pan właściwie myśli, że odemienić się ze stonogiem?!

ACH CI DLUŻNYCI!
— Jak pan może wymagać, aby co miedzące przychodził do pana, robiąc taki kawał drogi i to po to, aby z walizką mi smy 3.000 zł. odebrać za ledwie 300 zł.
— Niech pan się uspokoi... Gdy tylko znajdzie inn mieszkanie, będzie pan z wdzięcznością na krótszy dystans daleko dopędził.

EGZAMIN KSCIEIA.
Profesor: — Jak się ustrzywa ameryka, polozony pomiędzy Azją Wschodnią, a Ameryką Zachodnią?
Kształc młocy.
Profesor: — Świeńkie to ksiątkę wyrydźnił. Jest to, rzeczownicy, Ocean Spokojny.

KOLUMB W DZIESIECIYCH CZASACH.
Nauczyciel: — Gdymy Kolumb żył w czasach dziesiętych, wyrażony go również za złońnika nieprzeocznego?
Uczeń: — Tak. Miałoby przecie prawis pod bitysianka.

NIE CHCE MIEC DO CZYNNIENIA Z POLICIA.
A wież młodziśkie portiel z 300 zł. Dzieczego nie zbliżycie tych pieniądzy w policji?
— Nie chiełam. Przecie nigdy jeszcze nie miałem nic do czynienia z policja.

JAKIE CZASY, TACY GOSCIE...
Sluzacy hotelowy, Edward z Lille opowiera o ostatnim gosciu, ktorom usługival.
— Kiedy mu zostaniem tego ciekły krowa na trzecie pietro, wielka mi coś do reki i powiada: „Masz tu i wypij sobie filiżankę kawy”.
— Cóż to bylo? Z dwa franki?
— Nie, kosyka cukru...

NA WIECU PARTJI Z POZYCJI POLITYCZNEJ.
Panowie! Musimy stać murem, A dlaczego musimy stać murem? Dlatego, że w przycywny razie znajdziemy się po drugiej stronie.
Panowie! Musimy iść ręką w rękę. Dlatego, że inaczej nas weźmą z ręki.
Panowie! Dostyć nam łamy pomoy na głowę. Już najwyższy czas, żebyśmy i my ockworzyli usta.

Mistrzostwa piłkarskie świata bez Anglików

26 bm. zbierze się w Paryżu komitet organizacyjny piłkarskich mistrzostw świata, jakie zostaną rozegrane w roku 1934 we Włoszech.

Zbieranie zdecydowały definitywnie o podziale złożonych drużyn na grupy.

Ogółem zgłoszono 32 drużyny — reprezentacje państwowe. Wobec oczekiwaniem udziału nie weźmą zespoły: Anglii, Szkocji, Urugwaju i Dar

Kossok wykuje się z życia sportowego

W czasie meczu Wisła — Cracovia kontuzjowany został w kolano znany grac Cracoviji Kossok.

Jak się okazuje, kontuzja jest bardzo poważna i poglancie za sobą konieczność wycofania się Kossoka z czynnego sportu na dłuższy przeciąg czasu.

Cilly Ammer, najlepsza tenisistka niemiecka, zasmerza za względów zdrowotnych pożegnać się z kortami.

Tiden nie przyjedzie do Katowic

Prof. Zv. Lawn. Ten. nie może przeciągnąć naszej najlepszej klasy zawodowcom

Przewodniczący jest od dłuższego czasu rokowania pomiędzy zarządem KS „Pogoni” Katowice, sekcja tenisowa, oraz grupa Tidenia w sprawie wynajęcia do Katowic Tidenia Decyzja P. Z. B. jest zupełnie uzasadniona, gdyż wobec ciepłych dni w sal reprezentacyjnej Targów Poznańskich i w obecności kilku tysięcy osób panuje taki upał, że

mogły on wpłynąć ujemnie na wynik podobnych spotkań. Ponieważ zawodnicy nasi nie są przyzwyczajeni walczyć w takich warunkach, co przelał nadobitnie wykazał mecz z Włochami w Poznaniu P. Z. B. zdecydował się na przedłożenie zawodów, których rozegranie projektowane było pierwotnie na wolnym powietrzu w Gdyni.

Przewodniczący jest od dłuższego czasu rokowania pomiędzy zarządem KS „Pogoni” Katowice, sekcja tenisowa, oraz grupa Tidenia w sprawie wynajęcia do Katowic Tidenia Decyzja P. Z. B. jest zupełnie uzasadniona, gdyż wobec ciepłych dni w sal reprezentacyjnej Targów Poznańskich i w obecności kilku tysięcy osób panuje taki upał, że

mogły on wpłynąć ujemnie na wynik podobnych spotkań. Ponieważ zawodnicy nasi nie są przyzwyczajeni walczyć w takich warunkach, co przelał nadobitnie wykazał mecz z Włochami w Poznaniu P. Z. B. zdecydował się na przedłożenie zawodów, których rozegranie projektowane było pierwotnie na wolnym powietrzu w Gdyni.

Przed rewją najlepszych lekkoatletek Śląska

Jak się dowiadujemy, zgłoszenia do mistrzostw lekkoatletycznych klasy A pań, wpłynęły bardzo licznie. Szanse naogół są dosyć podłożone i większa rutyna poszczególnej zawodniczek zdecydowały o ostatecznym zwycięstwie klubowem.

Bieg krótkie, t. j. 60—200 m. wykazała wspaniałą walkę pomiędzy zawodniczkami Bieszczerowską, Orłowską i Trześniowską. Na 800 m. Szasnowska będzie miała groźną przeciwniczkę w koleżance klubowej Lebekówny. Z pozostałych zawodniczek na tym dystansie wymienić jeszcze należy Żytkównę (Stadion). Bieg 80 m. przez płotki nie będzie zbytnio ciekawy, gdyż Orzelówna ma wyraźną przewagę nad pozostałymi zawodniczkami. Tak samo świetna zawodniczka ta powinna zająć pierwsze miejsca w rzucie kulą i dyskiem, w oszczędnie natomiast spodziewamy się poprawienia rekordów przez Sikorzankę, która, ze względu na chorą nogę, w biegach udzieli brać nie będzie. Śrok w dal, z miejsca i z bieżni, może również przysporzyć w udziale zawodniczkę Stadionu, Sikorzankę, która specjalnie skości te trenowała. Wszecznostronna Orzelówna ma w sroku wznwyż największe szanse na zajęcie pierwszego miejsca, i jedynie poważnymi konkurentkami będą, Sikorzanka i Bytomska.

Omawiając szanse sztafet, wskazać możemy na poprzednio przez nas podaną wiadomość o wzmianionym szeregów Stadionu przez zawodniczkę Sokola krótkonogiej Szasnowskównę, przez co na zwyciężca w obu sztafetach typować należy Stadion, chociaż z powodu wyrównanej klasy sprinterek tak Po-

Uśmiechnij się!

GDZIE JEST BUCIK?

SKUTKI WIOSNENNEJ NODY.

ACH CI DLUŻNYCI!

EGZAMIN KSCIEIA.

Uśmiechnij się!

Lekkoatletyczne mistrzostwa Japonii

Lekkoatletyczne mistrzostwa Japonii przyniosły nast. ciekawskie wyniki: 100 i 200 mtr. — Yoshioka, 106 i 21,3 sek. 110 mtr. z płotkami Shimizu — 14,9 sek. rekord Japonii. 400 mtr. — Nakajima 50,9 sek. 800 mtr. — Fujioza 2:00,3 sek. 1.500 mtr. — Fujioza — 4:09,2 sek. 400 mtr. płotki — Okagaki 56,0 sek. Sztafeta 4 x 100 mtr. — Tokio 43,1 sek. Sztafeta 4 x 400 mtr. — uniwersytet Tokio 3:28,6 sek. 10 km. — Kimura 33:10,8 sek. Wzwyż — Kasakouma 190 cm. Wdal — Nishida 725 cm. Trójskok — Oshima 14,99 mtr. Tyczka — Ohya 410 cm. Kula — Nishida 13,32 mtr. Dysk — Fujita 45 m. 30 cm. Orzecz — Kunii 59,02 centymetrów.

Polacy na X. Olimpiadzie

Przed kilku dniami ukazał się w sprzedaży pięknie ilustrowany album p. t. „Polacy na X Olimpiadzie”, zawierający dokładny opis przygotowań, podróży i pobytu polskiej ekipy na zeszczerzonoj olimpiadzie w Los Angeles. Cena zeszytu 2,50 zł. do nabyć w księgarni „Sład główny w Sokalu Zw. Zw. Sportowców, Wiejska 13, 16.

Przygody bezrobotnego Froncka

Ze spiekoty i upałów, Fronck się na stadion udaj i wskoczywszy wien do wody wyprawia w niej równo ruda.

A gdy się jak kaczka chlapaj zaczął deszcz pokrykawać, wlec Fronck, nie chcąc... zmoknąć, myśli szybko na brzeg... zmykać.

Nagle deszcz, jak z cebra, lnął, wlec Fronck dźwięk nie zwleka, lecz, ile ma siły w swych nębach, czempredzi na brzeg ucieka.

Potem skrył się pod parasol i całą głowę się śmieje, zapomniał, że deszcz ślięł az nowitki „ancu” leka.